

Kopie

Afgeleverd aan: VLAAMSE OVERHEID

Geen rechtsmiddel werd tot heden tegen dit arrest ingesteld.

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van inwendige aard

Arrestnummer <i>C1 1558 / 2021</i>
Repertoriumnummer <i>2021 / 3868</i>
Datum van uitspraak 26 november 2021
Notitienummer griffie 2020/NT/404
Notitienummer parket-generaal

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00002420606-0001-0012-01-01-1

Not.nr. GE.64.H2.130165/16

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. *1848* (RRN
geboren te op
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek;

A.

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, met behoud van de toepassing van artikel 13, § 6 van het Decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, de vegetatie vermeld in artikel 13, § 4 of in uitvoering van artikel 13, § 4 van hetzelfde decreet, zonder vergunning gewijzigd te hebben,

namelijk: een vegetatiewijziging zoals bepaald in artikel **8, § 1 van het Besluit** van de Vlaamse Regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, te hebben uitgevoerd in één of meerdere van de gebieden bepaald in artikel **13, § 4 van het decreet**, te weten :

2° het met mechanische of chemische middelen vernietigen, beschadigen of doen afsterven van een vegetatie, tenzij wanneer deze activiteiten plaatsvinden met betrekking tot percelen met cultuurgewassen;

3° het wijzigen van het reliëf met inbegrip van nivellering van het microreliëf;

meer bepaald: door het laten behandelen van het graslandperceel, gekadastreerd als _____ en gelegen in _____, met herbiciden en het laten opvoeren van zonevreemde aarde met bouwpuinrestfracties achteraan het perceel zonder vergunning

te op niet nader te bepalen datum in de periode van 1 maart 2016 tot 10 augustus 2016 (OK 1)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1, §1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende Algemene Bepalingen inzake Milieubeleid (DABM).

B.

Opzettelijk de opgelegde bestuurlijke maatregelen, bestuurlijke geldboeten, veiligheidsmaatregelen of de door de strafrechter opgelegde maatregelen niet te hebben uitgevoerd, betaald of te hebben genegeerd.

meer bepaald: het besluit houdende bestuurlijke maatregelen BHBM.2016.OV.032 van het Agentschap voor Natuur en Bos van 12 augustus 2016 niet te hebben uitgevoerd, namelijk:

afgraven en afvoeren van alle aangevoerde gronden met het oog op het herstel van de vochtige zone (OK 1 - stuk 18-20)

te op 16 september 2016

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1, §2, 1° van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

C.

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, rechtstreeks of onrechtstreeks, stoffen, micro-organismen, geluid en andere trillingen of stralingen in of op water, bodem of atmosfeer te hebben ingebracht of verspreid,

met name in strijd met artikel 12, § 1 van het Decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen, dierlijke mest, andere meststoffen of kunstmest in openbare rioleringen, in oppervlaktewateren of in grondwater te hebben geloosd, of op openbare wegen, op bermen of op alle andere plaatsen die geen landbouwgrond zijn te hebben opgebracht,

meer bepaald : door mest en reinigingswater van een pluimveestal te hebben geloosd in de gracht en de riolering

bij samenhang te op 15 september 2016 en op 31 oktober 2016 (OK 2 en OK 3)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.2., § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

D.

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

artikel 22, lid 1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 43, § 1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), door als exploitant van een inrichting de exploitatievoorwaarden niet te hebben nageleefd, **meer bepaald**

de hieronder vermelde artikelen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), nl.

Artikelen 5.28.2.3, §1 en 5.9.2.2

Artikel 5.28.2.3

§1. Opslagplaatsen voor vaste dierlijke mest dienen uitgevoerd te worden zoals beschreven is in hoofdstuk 5.9., artikel 5.9.2.2 en artikel 5.9.8.5, §1, §2 en §3.

Artikel 5.9.2.2.

§2. De vloer is zodanig uitgevoerd dat dunne mest en afvloeiwaterv worden opgevangen en verzameld in mestdichte, gesloten opslagruimten (aalputten). (...)

§4. Het is verboden opslagplaatsen voor vaste dierlijke mest en de bijhorende aalputten te voorzien van overstorten of afleidingskanalen naar een oppervlaktewater, een openbare riolering, een kunstmatige afvoerweg voor regenwater of naar een verliesput.

meer bepaald: door de mestsappen van de vaste mestopslag en het reinigingswater van een pluimveestapel niet te hebben opgevangen in gesloten ruimten en overlopen te hebben geplaatst

bij samenhang te _____, in de periode van 15 september 2016 tot 23 februari 2017 (OK 2 en OK 3)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

E.

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op artikel 5.4.9., § 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door als exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit de algemene, sectorale of bijzondere milieuvoorwaarden niet te hebben nageleefd, **meer bepaald**

de hieronder vermelde artikelen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), namelijk:

Artikelen 5.28.2.3, § 1 en 5.9.2.2

Artikel 5.28.2.3

§1. Opslagplaatsen voor vaste dierlijke mest dienen uitgevoerd te worden zoals beschreven is in hoofdstuk 5.9., artikel 5.9.2.2 en artikel 5.9.8.5, § 1, § 2 en § 3.

Artikel 5.9.2.2.

§2. De vloer is zodanig uitgevoerd dat dunne mest en afvloeiwaterv worden opgevangen en verzameld in mestdichte, gesloten opslagruimten (aalputten). (...)

§4. Het is verboden opslagplaatsen voor vaste dierlijke mest en de bijhorende aalputten te voorzien van overstorten of afleidingskanalen naar een oppervlaktewater, een openbare riolering, een kunstmatige afvoerweg voor regenwater of naar een verliesput.

meer bepaald: door de mestsappen van de vaste mestopslag en het reinigingswater van een pluimveestal niet te hebben opgevangen in gesloten ruimten en overlopen te hebben geplaatst

bij samenhang te **in de periode van 23 februari 2017 tot en met 10 maart 2017 (OK 2)**

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1., § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

vordering herstel

Wat tenlasteleggingen A, C, D en E betreft, tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.6 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het herstellen van de plaats in de oorspronkelijke toestand, het staken van het strijdige gebruik of het uitvoeren van aanpassingswerken binnen een door de rechtbank te bepalen termijn, onder verbeurte van een dwangsom van € 150 per dag bij overtreding van dit verbod, namelijk:

- voor wat betreft tenlastelegging A: de herstelmaatregelen zoals gevorderd door de gemachtigd ambtenaar in het BHBM.2016.OV.020 (stuk 18-20 OK 1);
- voor wat betreft de tenlasteleggingen C, D en E: de herstelmaatregelen zoals gevraagd door de VLM (stuk 35 OK 2)

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI, besliste bij vonnis van 21 januari 2020 op tegenspraak als volgt:

“STRAFRECHTELIJK

┌ PAGE 01-00002420606-0005-0012-01-01-4 ─┐

Veroordeelt tot betaling van de gerechtskosten voor het openbaar ministerie, begroot op 26,92 euro.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 19 februari 2020 door de beklaagde ;
- 20 februari 2020 door het openbaar ministerie.

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 19 februari 2020 door de raadsman van de beklaagde ;
- 20 februari 2020 door het openbaar ministerie.

1.4 Op de rechtszitting van 26 maart 2021 (inleidingszitting) van dit hof, zelfde kamer, werden bij toepassing van de artikelen 152,§1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vastgelegd en werd de rechtsdag bepaald op de rechtszitting van 7 oktober 2021.

Enkel voor de beklaagde werden conclusies neergelegd en dat gebeurde tijdig.

1.5 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 7 oktober 2021 in het Nederlands:

- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester voor meester beiden advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal.

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 21 januari 2020 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de advocaat van de beklaagde ingediende “grievensformulier hoger beroep”, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald

welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk met betrekking tot de straf en de herstelvordering.

In het door het openbaar ministerie ingediende “*grievensformulier hoger beroep*” wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagde en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

Gezien de devolutieve werking als gevolg van de beperkte beroepen en vervolgens de grieven, staat de schuld van de beklaagde aan de telastleggingen A, B, C, D en E op grond van het vonnis van 21 januari 2020 definitief vast. Ook de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen is definitief. De saisine van het hof is beperkt tot de straf en de herstelvordering.

3. De beklaagde pleegde de bewezen misdrijven met een zelfde misdadig opzet, zodat het hof voor ze samen overeenkomstig artikel 65, eerste lid, Strafwetboek een straf toepast, namelijk de zwaarste.

Het hof verwijst naar de overwegingen inzake de straftoemeting van de eerste rechter en onderschrijft deze. Niettemin legt het hof de beklaagde een lagere straf dan de eerste rechter op. Het hof houdt in het voordeel van de beklaagde immers rekening met de gunstige evolutie van de toestand waar de beklaagde voor zorgde en het feit dat het Agentschap Natuur en Bos in een proces-verbaal van 8 juni 2020 vaststelde dat het herstel werd uitgevoerd. Het hof stelt in zijn voordeel ook vast dat het strafregister van de beklaagde zeer beperkt is en hij sedert het jaar 2003 niet meer voor een misdrijf veroordeeld werd.

De hierna bepaalde geldboete met deels gewoon uitstel van tenuitvoerlegging zal de beklaagde voldoende aansporen voortaan de toepasselijke regels te respecteren. De beklaagde is in de voorwaarden om de gunst van het gewoon uitstel te genieten, gezien hij nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99*bis* Strafwetboek. Een volledig uitstel, zoals ondergeschikt door de

beklaagde gevraagd, zou een te milde straf zijn in functie van de nood aan maatschappelijke vergelding en gezien de ernst van de feiten.

Ook op de vraag tot het gelasten van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gaat het hof dus niet in. Een geldboete is naar het oordeel van het hof niettegenstaande het uitgevoerde herstel nog steeds noodzakelijk om recidive te vermijden en als maatschappelijke vergelding. Bovendien veroorzaakt de opgelegde geldboete niet de sociale declassering van de beklaagde, noch brengt ze op disproportionele wijze zijn reclassering in het gedrang.

De met eenheid van opzet gepleegde feiten werden deels na 31 december 2016 gepleegd, zodat het hof de geldboete verhoogt met 70 deciem. De hierna bepaalde vervangende gevangenisstraf zet de beklaagde aan tot betaling van de geldboete.

4. De beklaagde is gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de in zijn hoofde bewezen verklaarde telastleggingen.

Het hof veroordeelt de beklaagde als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciem tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Sinds 3 september 2020 luidt artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken "*In criminele en correctionele zaken die kosten van brief- en pakketport hebben veroorzaakt, wordt door de rechter aan de Staat als correspondentiekosten een som toegeschat, die niet meer mag bedragen dan 10 procent van de gezamenlijke kosten. Voor elke criminele, correctionele en politiezaak wordt door de rechter bovendien aan iedere veroordeelde een vergoeding van 50 euro opgelegd*" en dit ingevolge artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S. 3 september 2020). Het actueel bedrag van de vaste vergoeding is na indexering 50,45 euro.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagde ook tot het betalen van een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

5. Uit het vermelde proces-verbaal van het ANB volgt dat het herstel volledig werd uitgevoerd. De herstellvordering is dan ook zonder voorwerp.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,
- 38, 40, 50, 66 en 100 Strafwetboek,
- 8, § 1, eerste en tweede lid Probatiewet.

Perken van het hoger beroep:

Het hof stelt vast dat gelet op de verklaringen van hoger beroep en vervolgens de grieven het ingevolge het vonnis van 21 januari 2020 vaststaat dat:

- de beklaagde schuldig is aan de telastleggingen A, B, C, D en E.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden **als volgt:**

op strafgebied:

veroordeelt de beklaagde _____ voor de bewezen telastleggingen A, B, C, D, en E samen tot een geldboete van 2.500 euro, met 70 decimen verhoogd tot 20.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

gelast voor een termijn van drie jaar gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging van een gedeelte van 1.500 euro van de opgelegde geldboete van 2.500 euro;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 decimen en zo gebracht op 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bedrag van 50,45 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 26,92 euro in eerste aanleg en 125,07 euro in beroep;

herstel:

stelt vast dat de herstellvordering is uitgevoerd en nu zonder voorwerp is.

Kosten eerste aanleg:	€ 26,91
+ 10 %:	€ 2,69
Totaal:	€ 29,60

Kosten beroep:	
Afschrift vonnis:	€ 45,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht HB bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 27,70
	€ 113,70
+ 10 %:	€ 11,37
Totaal:	€ 125,07

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren, _____ en _____ en in openbare rechtszitting van **26 november 2021** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____

